

KOPIREEST

-SCENE 1- "jachtmerrie"

S. half mens - half dier schept soep op vol bruine dampende drek.

P. half mens - half dier die met zijn lepel in de dampende massa speelt.

P. Wat is dat voor iets?

S. Soep.

P. Ik wil het niet eten, ze ziet zwart.

S. Ondankbaren hond!

P. Ik wil het niet, zeg ik !

S. Waarom, is ze niet goed misschien?

P. Niet goed? Ze is allesbehalve goed! Ik heb 1000 cholesterol en ge
moogt maximum 16, ik heb teveel rode bloedcellen en veel te weinig
blauwe. Door mijn aambeien kan ik nie meer kakken gelijk het moet en
dan durft gij nog afkomen met zo'n soep.

(S schiet in de lach)

En daar moet gij mee lachen?

Ik wil dat niet , zeg ik. De soep is niet zout genoeg.

S. Niet zout genoeg? Teveel zout, stommerik!

P. Ik moet kotsen van uw soep.

S. Ge moet kotsen! Gij permitteert u dus om te kotsen..

P. Gij moet zwijgen mens!

S. Nee, gij moet zwijgen mens!

P. Gij moet zwijgen, zwijgen mens en bakkes toe wijf!

S. Stom kalf dat ge zijt.

P. Gij moet uw klep dichthouden, uw vuile smoel, uw stinkenden bek....

(S komt kijken en ziet iets)

S. Ssst. Wat is dat daar.....

P. Daar zit iemand onder.

S. Waar?

P. Daar.

S. Ga kijken wat dat is.

P. Ga zelf kijken!

S. Gij moet gaan kijken!

P. Nee, gij moet gaan kijken.

S. Pakt ze!

P. Ze is daar onder gekropen.

(pauze)

Wie zijt gij?

Wie zijt gij meisje? Wat doet gij hier?

Waarom bespioneert gij ons?

S. Ge moet ze slaan.

In haar maag.

P. Op haar hoofd.

S. In haar maag èn op haar hoofd.

P. Wie zijt gij? Vanwaar komt gij?

S. Ze is misschien doof.

P. Of ze is misschien stom.

S. Misschien is ze doof èn stom.

P. Misschien kan ze ons niet verstaan.

Helaba, verstade gij ons?

S. Ge moet niet bang zijn meisje, er gaat niks gebeuren.

Precies een hondje...

P. Een hond kan wel bijten.

S. Hij kan u opeten.

P. Hij kan een stuk vlees openrijten.

S. Echt gelijk een hondje.

P. Dan moeten we haar naar 't asiel brengen.

S. We kunnen ze ook vetmesten om te slachten, gelijk een zwijntje.

P. Uitbenen en in stukken verdelen om in den oven te braden met ajuin en appeltjes.

S. En de rest in de diepvries.

P. We kunnen ze ook houden als waakhond tegen dieven, buiten in den hof, achter draad.

S. Of mee gaan wandelen aan een ketting, met een muilband dat ze niet kan bijten.

Zet het bord met eten voor haar neer...

P. Hier meisje, oppeuzelen ze.

Allez kom! Hier ze! Voor u! Kom maar!

Gehijg

Jacht op wild is geopend...

P. Pas 't op ze ontsnapt.

S. Ze zit ginder.

P. Ze zit vast.

S. Schiet erop, schiet ze neer.

(schot)

S. Ja, we hebben ze.

*Uit een kast valt een matras, roerloos ligt er een kind op.
Verward schiet ze wakker uit haar nachtmerrie.*

-SCENE 2- "geboorte der wachtbaby's"

Ik ben Julia
4kg860, woog ik
Als ik eruit kwam
Uit mijn moeder bedoel, niet uit die kast
12 december
Een maandagmorgen
Strontweer
Ik zag donkerblauw
Niemand was blij om dat te zien
Ze dachten dat ik dood was
Ik weende niet
Als ge niet weent dan klopt er iets niet
Dus zij klopten op mij
Draaiden mij onderste boven
Klopten nog eens
Ik begon te roepen, en zij verschoten
Ze heeft zichzelf opgehangen, mijn moeder
op mijne 8ste verjaardag
maar dat besefte ze waarschijnlijk niet meer
Als ik nu verjaar zit mijn vader elk jaar te snotteren
Dat is een bleitsmoel
Ah ja, dat hier, is mijn slak, Mark
Hij is nu juist aan het wakker worden
Maar dat duurt wel drie uur voordat hij echt wakker is
In staat tot contact te maken
dat is efkes wachten hè.....
dat is het
't is klaar !!!

*Gaat terug op het bed zitten, ze merkt op dat het publiek nog iets verwacht
't is klaar!
Ze neemt een papieren zak en zet die op het hoofd.*

We zijn lang 'voor' de geboorte van Julia, bij de wachtbaby's.
Op een lichtgevende vloer ligt ze te wachten met lange voelsprietten die eruit zien als tv-antennes.
De wachtbaby's wachten allemaal om geboren te worden tot Ocri,
de godin van de wachtbaby's de voelsprietten komt afdraaien.

Die sprieten kunt ge toch niet gebruiken, die zitten in de weg.
Daarna geeft Ocri een teken en fluistert ze een naam in hun oor:

J-U-L-I-A.....JULIA

“Julia uw voelsprieten gaan wij er aan laten, dat is een experiment”

JULIA....

*(ze trippelt nog steeds met de zak over het hoofd rond, roept dreigend ‘julia’,
sluipend naar voor, ze neemt de zak van het hoofd)*

-SCENE 3- “schilderij”

P: Dat schilderij daar Julia, wat staat daar eigenlijk op?

J: Allemaal mensen pa, die daar, staan van boven te kijken naar die
andere die vanonder aan een grote tafel zitten...
soms lijken ze express van stemming te veranderen,
als ik efkes niet kijk.

P: Ze zien er gelukkig uit.

J: Dat is omdat ze juist hebben gegeten.

P: En wie is dat daar?

J: Dat, dat is een raadsel...ze zit daar met een
glas water...tussen al die mensen...en toch is ze helemaal alleen...

P: Is ze dan anders?

J: Neenee, maar ze is liever alleen. Het is te verwarrend allemaal.
Hoe ze kijken naar haar, ze willen allemaal iets van haar.
Maar ze weet niet wat, ze laten haar niet gerust.
Soms zou ze willen dat ze daar niet was.

P: Aan wat denkt ze dan?

J: Ik weet niet. Aan een stier, aan een stier die gaat losbreken.
Ze moet gaan lopen, met die stier achter haar aan,
Hij is kwaad, hij is bezeten.
Ineens ziet ze een slagerij,
pakt koteletten en saucissen,
gooit ze op de grond zodat de stier die misschien gaat opeten.
Dan slaat ze een zijstraat in, maar ze zit vast
en ‘t beest heeft haar geroken, kan haar pakken met zijn hoorns
zwaait haar van hier naar daar, dan blijft zij achter,
helemaal bebloed en met gescheurde kleren blijft ze achter.

P: Ze is bang?

J: Ja...ze moeten hem beter vastbinden.

Pa troost haar.
Stiefmoeder klopt op het raam.

S: Julia, het is tijd...uw druppelkes niet vergeten.

P: Julia, uw moeder roept.

J: Dat is mijn moeder niet, mijn moeder was geen kuisvrouw, mijn moeder schreef boeken.

S: Julia!

J. neemt druppels.

J: Ik moet nog efkes naar 't toilet!

J af

P aan tafel

S komt erbij....

-SCENE 4- "oorlog"

S brengt drank en glazen. (donderslag / regen)

P: Zet u ... eh kijk eh...als ge goesting zou hebben om een keer eh... een dagske niet te komen, dat kan altijd... ik bedoel eh... wij trekken ons plan wel... allez pakt dat nu niet persoonlijk... ik wil alleen maar zeggen eh...

S begint te huilen...

P: Verstaat ge mij eigenlijk?

S: Mijn moeder in den oorlog.

P: Wablieft?

S: Mijn moeder in den oorlog. Honger geleden, honger!

Ze heeft nog zout gegeten, echt "eten" hé, zout!

Ze moest er van overgeven.

P: Aja van zout. Wat wilt ge.

Nee, wat ik wou zeggen is...

S: Een school helemaal plat zien bombarderen..

P: Kunt ge efkes naar mij luisteren a.u.b.?

S: 300 en zoveel kinderen dood. Een meisjesschool.

P: Nee, ge zijt mis. Een jongensschool.

S. Maar nee, 't waren meisjes.

P. JONGENS !

Enfin dat doet er niet toe. Ik zeg allen maar dat als ge een keer een dagske niet wilt komen, dat dat altijd kan, dat dat altijd mag.

S. Mijn moeder is nog gaan bedelen.

P. Bij de soldaten.

S. Voor wat eten, die soldaten gaven haar dan een stuk brood.

P. Of een blik sardienen ja.

S. Of een blikske sardienen jaja.

Mijn moeder heeft nog middenin een...

P. Bombardement gezeten.

S. Ze zag de bommen naast haar vallen,
een verschrikkelijke ravage.

P. Al de huizen plat.

S. Ze is dan al roepend en krijsend met haar armen in de lucht naar huis gelopen..ze zat onder 't bloed van de glassplinters.

P. Nee, ge zijt mis,'t is niet juist, uw moeder is toch eerst onder den toog van een winkel gekropen en als de bommen stopten met vallen is ze door de stofwolk naar huis gelopen, ze zag helegans wit van 't stof. Zo hebt ge 't mij altijd verteld.

S. Ik zal 't wel weten zeker, ze zat onder 't stof én onder 't bloed!
Gij verward met uw moeder misschien.

P. Ah ja!

Mijn moeder heeft 't station van Zottegem nog zien bombarderen..
(*Julia staat achter het raam & luistert mee*)

S. Jaja.. ze was drie jaar oud.

P. Nee vier!

Heel de lucht hing vol fuséés, de sirenes waren aan het loeien, de mensen waren aan het roepen en aan het tieren.

S. Ja, ze zijn gaan schuilen in de kelder.

P. Nee, in de schuur bij de beesten.

S. Ge hebt altijd gezegd in de kelder.

P. In de schuur, gij vergeet ook alles.

S. Ze dronken van het rioolwater is het niet?

P. Ja, ze dronken van het rioolwater en van de honger kookten ze daarin hun schoenzolen en dat aten ze allemaal op met mayonaise.

J. ...Ik kan niet slapen...

*Radiostem zegt : Skip James met 'I can't sleep tonight'
Pa blaast mondharmonica, stiefmoeder jammert verder.
Julia danst.*

Julia zit bij de negers. En de negers zeggen kom Julia, danst nog wat. En Julia danst gelijk de negers.

En de negers zeggen:

'Ooooh Yeah you looking mighty fine momma

Hey Julia, little sister, show us how low that you can go...oh I can go low, yeah? Well how low? Very low. How low? Very low. Okay come on let's go, I'm going down, I'm going down, I'm going as low as you ain't ever see a person go before, I really am, I'm going down, I'm dancing like a black swann....

Julia danst alleen verder!

S. Slaapt gij nu nog niet, wat steekt gij hier eigenlijk uit?

Waarom staat gij hier rond te springen gelijk een aap?

Vooruit naar uw bed.

Wat zit er toch in dat kopke van u...

Ge moet daar mee stoppen, ze gaan peinzen dat ge zot zijt.

Hier. Pakt nog wat druppelkes, dat ge kalmeert !

J. Maar ik heb toch al...

S. Pakt er nog maar wat, dat ge er vanaf geraakt.

Er is maar één ding dat telt, en dat is geld.

Handen aan uw lijf hebben en geld verdienen, veel geld.

Wat gij hier zit te doen is tijdverlies.

Allez, licht uit en slapen.

J. Pak mij eens vast alstublieft?

S. Met die zever doe ik niet mee.

Vooruit in uw bed en slapen.

J. Amai, ik zal u eens een boek over opvoedkunde geven.

S. Zegt dat nog eens....

J. Amai, ik zal u een keer een boek over...

S. geeft haar een klap! Loopt weg en slaat de deur dicht!

- SCENE 5 - "sneeuwfilm"

In de verte horen we pa zijn stem :

"vlucht"

Julia in bed, trekt laken over zich heen

J. Het sneeuwt. Het sneeuwt. We zien Julia, ze is op de vlucht.

Ze wil naar ergens anders.

Ze staat op bed, het laken als een cape rond haar
Het sneeuwt.
Alles is wit.
Spierwit. En het waait.

Julia ziet een schaduw
Ze ziet ineens een slee.
Neenee, we zijn in Rusland, ze ziet ineens een trojka, een Russische slee.
Op die slee een bak, een bak vol kinderen.

Ze loopt op haar knieën
Kleine schattige Russische kinderen.
Rousschkiprouschkibabousjka...
En Julia is blij dat ze weg is.
Ze weet nog niet naar waar.
Maar ze is weg, weg van hier.

.....
Zit op tafel alsof ze op een koets zit, getrokken door paarden.
Ze rijdt nu met de trojka door een woest woud.
Het vriest, -30 graden, dat is koud...
En ze voelt de wind, ze voelt de wind door haar haar,
nee ze had een muts op want het vriest.
Maar zij en de kinderen zitten allemaal dicht opéén en ze zijn
vertrokken, weg van hier.
Julia heeft de teugels in haar hand, ze stuurt de paarden.
Dan ineens

Ze draait zich om en huilt luid als een wolf
...Wolven.
Ze zijn omsingeld. Weg, weg.
Ze slaat met haar zweep naar de wolven.
Maar er komen er altijd maar meer.
En dan ziet ze opeens de bange kinderen en ze denkt:
"Pjotr jongen, gij moet eraf, gij zijt veel te dik, gij vertraagt alles.
Ze geeft hem een stamp.
Ze vindt het erg maar ze kan niet anders.
Ze wil weg,weg,weg van hier.
En dan ineens ziet ze, Natasja!
Als ik die eraf gooi gaat het nog veel rapper gaan, denkt ze...
Dus die geeft ze ook een stamp...
En dan Boris en Ivan en Alosja, Masja, Irina en Anja en Ranja
en oom Wanja.

Jullie moeten er allemaal af
want ik moet hier weg
maar ze zit vast, ze zit vast in de sneeuw. En de wolven, de wolven
komen...en zij denkt ik moet hier weg, ik moet hier weg,...

Pa en stiefmoeder als twee Russische mafkezen dansend in haar fantasie!

(Trojka hier, trojka daar)
Ja, je ziet er veel dit jaar
(Trojka hier, trojka daar)
Overal zit paardehaar
(Trojka hier, trojka daar)
Steeds uit voorraad leverbaar
(Trojka hier, trojka daar)
Zachtjes snort de samovar
(Trojka hier, trojka daar)
Met een Slavisch handgebaar
(Trojka hier, trojka daar)
Doe het zelf met naald en schaar
(Trojka hier, trojka daar)
Is dat nu niet wonderbaar
(Trojka hier, trojka daar)
Graag 2 frietjes met tartaar
(Trojka hier, trojka daar)
Een liefdadigheidsbazaar
(Trojka hier, trojka daar)
Hulde aan het gouden paar
(Trojka hier, trojka daar)
Foei hoe suffend staat gij daar
(Trojka hier, trojka daar)
Moeder is de koffie klaar
(Trojka hier, trojka daar)
Kijk daar loopt een adelaar
(Trojka hier, trojka daar)
Is hier ook een abattoir
(Trojka hier, trojka daar)
Basgitaar en klapsigaar
(Trojka hier, trojka daar)
Flinkgebouwde weduwnaar
(Trojka hier, trojka daar)
Leve onze goede Tsaar!...

Julia heeft zich de kast in gewrongen & roept nog steeds "Ik moet hier weg!"

-SCENE 6 - "ziekenbed"

Pa ziet zijn dochter

P. Maar meiske, wat is er met u?

Voelt gij u niet goed?

S: Wat is dat hier allemaal?

P: Niets, niets...gaat het met u?

S. Is ze nu weeral ziek?

J. Ik ben niet ziek.

S. Komediante.

P. Pakt een keer een thermometer.

J. Maar ik heb niks!

S. Doe die krokodillentranen maar weg.

P. Een thermometer zeg ik...

De stiefmoeder doet niks

Allez...

P. jaagt haar weg

S. Ge moet mij wel nog betalen hé.

Ze verdwijnt en maakt hevige geluiden...lang...

J. Ik wil hier weg pa.

P. Nee. Dat gaat niet.

J. Jawel, wij moeten hier weg.

P. Maar dat gaat zomaar niet, ik kan dat niet.

J. Maar dat is een slecht mens...slecht voor u, slecht voor mij.

P. God meiske. Het is een slecht mens, weet ik wel.... maar het is allemaal niet zo simpel, ik heb schrik, schrik van haar, schrik ja... ik krijg haar niet weg, nooit van mijn leven.

J. gaat voorzichtig, aarzelend bij haar pa op het bed zitten

J. Alstublieft, pa?

P: Julia, wat kan ik doen... en uw moeder dan?

Zijt ge uw moeder vergeten,

uw moeder heeft haar zelf in huis gehaald uit 'medelijden'.

Zij nam haar mee, gaf haar een plek...

Zij heeft ons wel geholpen toen wij er alleen voor stonden hé.

Dat kan ik toch niet zomaar teniet doen....

ik kan dat toch niet zomaar vergeten...

J. Maar waarom niet...

P. Ik weet het niet, ik weet niet meer wat ik moet doen.

Ze wil mij kapot! Ze wil mij kapot maken!

Als gij er niet meer moest zijn,

ik was al lang dood, vergiftigd.
Gij houdt haar tegen, ge hebt macht over haar.
Ge moet altijd bij mij blijven, anders maakt ze mij kapot.
Ge moogt nooit weggaan.
BELOOF MIJ DAT GIJ NOOIT ZULT WEGGAAN!!!
Gij en ik.
Wij samen.
Hier blijven, bij mij en niet weggaan.
Nooit.
Hier. Altijd.
Gij en ik, samen voor altijd!

En nu lekker slapen hè meiske, lekker slapen.

*hij stapt weg
het geluid van de stappen gaat door*

-SCENE 7 - "Het gevang"

Julia roept

J Hier.

En

Hier.

P & S op met een zak over hun hoofd

J Neer.

Gij niet.

Kruip.

Kruip. Oh.

En rond. Oh.

Lig.

En blijf.

Val.

Recht.

Val.

Recht.

Val.

Lig.

Lach.

Neen stop.
Echt lachen.
Neee, echt lachen.
Ja, nog nog, harder. Blijven lachen.

En gij bleiten. Neeneenee.
Gelijk een hond janken.
Harder.
Bloes uit.

S: Huh?

J: Uw bloes uit.

P: Julia, ik moet efkes naar 't w.c.

J: Hier.

P: Ik moet naar 't w.c.

J: Hier.

How, het zijn valse.

Hier meiske, hier ze oppeuzelen ze! Dat is voor u ze.

S: Ik was vroeger een heel schoon madam!

J: Weg, weg!

Gij niet.

Gij kunt niet weg.

Gij kunt hier niet weg.

Gij blijft altijd hier. Altijd. Gij en ik. Wij samen, hier, altijd!

En gij hebt in uw broek gepiest loser!?!

P: Julia, ik kan het uitleggen.

J: Ik wil dat niet weten, ik wil dat allemaal niet weten!

Julia gaat onder de tafel zitten

-SCENE 8 "fatalistische ruzie"

We horen iemand meppen

P. Wat steekt gij hier allemaal uit?

S. Vliegmiere, het stikt ervan.

P. Kan het hier niet wat stiller, ze slaapt juist.

S. Ze zitten overal. Overal komen ze uitgekropen.

Wacht, het zal rap gedaan zijn.

S. strooit met een blik korrels vergif

S. Ik ga het hier vol strooien met dat spul.

Weet gij wel hoe straf dat is, weet gij dat wel?

P. Och mens, alles wat we 'weten', alles wat wij 'kennen',

- helpt alleen maar om een nog pijnlijker dood te sterven
dan die godverdomse beesten die van niets weten.
- S. Allez wat is dat nu, die blijven maar komen die strontbeesten...
ik zal er kokend water opgieten.
- P. Ik zal, ik zal, ik zal!
- S. Ik zal niet gaan slapen vooraleer ik dat ongedierte heb uitgeroeid.
- P. Gij zult juist niks!
Want morgen zult gij gestorven zijn,
overmorgen zult ge liggen rotten en over een jaar
zal uw erbarmelijk lijf een stinkende druipende vetklont zijn,
waarin alleen wormen en maden krioelen, dat zult ge.
- S. Wat staat ge daar nu te leuteren, ge zoudt beter wat helpen.
Ik probeer van alles en het pakt niet.
Die blijven maar komen, 't krioelt er van.
Ik mag het hier allemaal alleen oplossen.
- P. Er valt godverdomme niets op te lossen in dat ellendig hol hier.
Sinds zij er niet meer is en gij haar plek hebt afgepakt,
is 't allemaal kapot.
We zitten op een vuilnishoop met een krans van kakkerlakken rond.
Alles in brand steken en er nooit meer naar omzien, dat zou goed zijn.
Nen bom op smijten en den boel laten ontploffen.
Dat moesten ze godverdomme doen!
Dan waren we er eindelijk vanaf!
- S. Ik ga morgen al die gaten en die spleten hier toe plakken.
- P. Ze zouden beter al uw gaten en spleten toe plakken...
Van iedereen godverdomme, dat er geen vuiligheid meer uit komt.
- S. Ik ga iets gaan halen in't kot.
- P. Jaja, in het kot.
We zitten op een mesthoop, die almaar groter wordt.
We geraken er niet meer van af.
En op den duur verzuipen we erin, dan zit ons lijf vol kak,
vol dampende drek.
En dat zwelt op, dat begint te gisten en dat ontploft.
Maar wat maakt het uit, het is toch allemaal om zeep godverdomme.

Julia komt vanonder de tafel, kijkt haar vader na en richt zich dan tot het publiek

-SCENE 9 "droomdiscotheek"

- J. Ik ben per ongeluk in een droom blijven steken die zo diep is
dat ik ben gaan geloven dat die droom 't echte leven is. 3X.
- P. Julia slaapt ge nu al ?
- J. En in dienen droom moest ik gaan slapen omdat 't nacht werd

en omdat er iemand was die zei: "Julia slaapt ge nu al"

P "Julia slaap ge nu al?"

J. En we begonnen allemaal te dromen dat we in dienen droom moesten gaan slapen.

En we begonnen zelfs te dromen dat we droomden, tot we de tel kwijt geraakten.

Tot ik ineens wakker schoot en ik vanaf nu nooit meer weet of ik nu wakker ben of droom...

Donkerte, opkomende sound van discotheek, Julia met de twee gemaskerden..

Manon: Julia, ge zijt toch gekomen, we dachten dat g'er nooit ging geraken... alles goed mee u ?

Julia: ...çava çava....

Manon: Zijt ge zeker?

Julia: Jaja, ik zeg toch ja...

Manon: Ja ,want eh...uw pa, dat is wel een rare hè...

Julia: Neenee Manon, mijn pa is gewoon een beetje ziek.

Manon: Mijn ma zegt dat ge bij ons moogt komen wonen, echt ze?

Julia: Ooh, als dat zou kunnen..als dat zou mogen, wow...dat zou goh..

Manon: Tuurlijk ze heeft het zelf gezegd...

Julia: Oh, dat wil ik.

Manon: Ge ziet er echt schoon uit Julia! 't Is echt..

Julia: Ah, vindt ge da?

Manon: Ja echt, hier dat moet ge eens proberen.

Julia: Wat is dat misschien?

Manon: Nen bol, nen bol pakken iedereen pakt dat hier.

Julia: Dat kan toch geen kwaad?

Manon: Ge moet gene schrik hebben. 5 uur puur uitfreaken!!!

Julia: Ja nee, ik kan echt niet te lang blijven.

Manon: Schrik van den boze wolf Julia?

Julia: Maar nee, ik moet morgen gewoon vroeg op.

Manon: Och vergeet, dat jong...elk een halfke ok?

Julia: Ok!

Julia en Manon beginnen op de muziek te zweven

G: Hey, ik ben Gilles.

J: Gilles? Ik ben Julia.

G: Van Romeo?

J: Ja, van Romeo ja. Eh as you like it...

Kent gij 't verhaal van Romeo en Julia?

G: Oh niet echt . Van gehoord, maar pfffft!

J: Romeo is zot van Julia en zij ook van hem.

Maar hun families hebben oorlog, en ze mogen elkaar nooit meer zien. Julia neemt een slaapmiddel waardoor ze kan slapen tot ze hare Romeo terug kan weerzien...maar hij vindt haar en denkt dat ze dood is...en hij pakt vergif! En hij sterft.

En zij wordt wakker en ziet hem daar doodliggen, zij kust hem en dan sterft ze ook van het vergif dat nog aan zijn lippen hing.

Of was dat nu mee nen dolk, goh dat weet ik nu niet meer.

G: Amai, wat een story, ook nie echt eeh...

J: Nee niet echt nee..., maar wel superschoon toch?

G: Gij ook ze.

J: Wablieft?

G: Wel eh schoon, schoon meiske gij, gaat ge mee dansen?

J: Hey, wat doet gij nu?

G: Ik wil u....x3

Hier gij...hier...Ik wil u!...

Gilles begint te roepen en te hijgen, wordt een wild beest!

J: IK BEN EEN EXPERIMENT!

SCENE 10- "spiegelei"

Radio aan ochtend!

P. dekt de tafel.

Julia komt met haar slak.

J: Amai pa, wat krijgt gij nu?

Hebt gij iets gepakt of zo?

P: Een roerei of een spiegelei?

J: Een roerei.

P: Een roerei, dat is goed.

P geeft J een zoen en ziet S en loopt haar straal voorbij.

S: En ik dan?

Krijg ik gene kus? ...

P: Eén of twee?

S: Of ik gene kus krijg?

P: Julia, één of twee eitjes?

S: Ge moet met mij spreken.

J: Anderhalf.

P: Haha, anderhalf.

J: Dat is moeilijk hè.

S: Hebt ge mij gehoord?

*Op de radio 'Old Macdonald',
Pa zegt: "Hey julia weet ge nog?
Julia herinnert het zich direct
Julia: Van met ons ma!
P en J lachen en beginnen mee te zingen.*

Old MacDonald had a farm, E I E I O,
And on his farm he had some chicks, E I E I O.
With a chick chick here and a chick chick there,
Here a chick, there a chick, ev'rywhere a chick chick.
With a moo moo here and a moo moo there,
With an oink oink here and an oink oink there,
With a honk honk here and a honk honk there,

S: Ge moet voor haar niet zingen, ge moet voor mij zingen...

S. zet radio uit en P en J blijven zingen. Ze krijst.

"Ge moogt niet zingen voor haar, ik wil het niet!"

J: Ik voel mij niet zo goed.

P: Ziet ge nu wat er van komt!

Gij gunt da meiske ook nooit iets.

S: Gij gunt mij niets, zelfs gene kus.

J: Zelfs gene sex..

S: *(slaat)* Wat weet gij daarvan. Klein jong!

P: *(grijpt S vast)* Doet dat nooit meer. Hebt ge mij verstaan, nooit meer!

S: Gaat gij mij zeggen wat ik mag en wat ik niet mag?

Terwijl ik hier den boel recht houdt. Wat zoudt gij zijn zonder mij?

Een wrak. Compleet ingestort. Denkt ge dat dat een cadeau is om met zo'n zieligaard te moeten leven?

Gene sex, ze moesten uw tong uit uwe mond trekken met een tang.

P: Luistert er niet naar. Ge hebt toch al een keer een liefke gehad Julia?

S: Een lief? Mee zo ne frigo, wie wilt da?

Denkt gij dat ze ooit een lief gaat kunnen krijgen met zo'n lijf?

P: Julia eet uw eikes maar op. Sopt uw boterhammeke erin en trekt er u niets van aan.

S: Masturbeert gij soms? Zijt ge al een keer klaargekomen Julia?

P: Stopt, stopt ermee zeg ik.

S: Kom, ga maar terug in uw bedje liggen en masturbeert maar ne keer goed, of mag dat niet van uwe pa?

J: Laat mij gerust. Gij moet mij gerust laten.

Gij zijt mijn ma niet...

S: Nee. Ik ben uw ma niet, maar misschien is hij ook uw pa niet..misschien heeft hij u ergens opgeraapt tussen 't vuil waar ze u hadden weggesmeten! Gij, jij loopt hier in de weg.

P: Wat zegt jij toch allemaal..Zot wijf dat ge zijt...

S: Zot wijf? Wie is er hier zot? Wie is er hier ziek?

P: Ik doe niets anders in mijn leven dan brokstukken aanéén plakken..

S: Met hele slechte kol dan toch..

P: Ik stik..ik moet hier ...
Ge maakt mij zot mens! Gij maakt mij ziek.
Ik kan niet meer, ik ben hier weg, sorry meiske, het gaat niet meer!

P. loopt weg

J: Neeneenee, mij niet alleen laten. Mij niet alleen laten. (*stilte*)

S: Vannacht, als ge slaapt, dan kom ik stillekes in uw kamer en dan giet ik naft over u en dan...een stekske en WOEEFFF!!!

SCENE 11- "De Slak"

J. blijft verweesd achter, ze ziet het roerei en beslist dat ze het gaat opeten.

J: Kom Mark, ontbijt. Roerei.
Het is te warm.
Ik mis mijn ma.
Weet ge wat ik ooit per ongeluk gedaan heb, vroeger Mark?
Per ongeluk korrels met vergif
aan de kippen gegeven,
dat zoudt jij ook niet tof vinden Mark.
Vergif i.p.v. vitaminen
Maar mijn ma die vond dat niet erg.
Die was ook altijd in de war.
Mijn ma en ik wij waren twee druppels water Mark.
Altijd alles vergeten en verliezen.
Ik mis gewoon mijn ma.
Weet ge wat wij ook deden Mark? Mijn ma, mijn pa en ik?
Liedjes zingen...echt goed... allez vals maar toch goed.
Kunt ge mij eigenlijk horen, Mark, hebt jij oren?
Mijn ma kon ook zo'n schone verhalen verzinnen.
En ik doe dat ook, allez in mijn hoofd hè Mark,
zij voelde het ook altijd als er iets was met mij
En ik ook , als er iets was met haar.

P. komt stil bij haar staan.

J: Gij zijt hier nog?

P: Goh ... dat is maar een gedacht.

J: Ge wou mij in de steek laten?

P: Nee gij.

J: Jawel. Ge waart zooo...

P: ...Gij toch ook soms, als ge...allez...ge weet wel.
geeft een cadeautje

P: Hier, dat wou ik u al lang geven. Dat is van uw moeder.

Ze hield dat bij omdat ze dat schoon vond, ik hoop dat g'er
gelukkig mee gaat zijn.

J: Een bijl?

P: Pas 't er wel mee op. Het kan heel scherp zijn. Kijkt hier.

J: Oh, een draakske.

P: Ja, een gouden draakske.

Het zit vol kracht en vol levenslust.

Niet gelijk ik. *(af)*

ze kijkt naar haar bijl, doet alsof ze de hand aan zichzelf legt

-SCENE 12- "Trailer Julia"

In a dark time, there was a girl who was locked in a horrible world.

Trying to escape.

Only One door.

One key

One way out.

And no one to help her...

Is she powerfull enough

to get out of there

v.o. "JULIA/JULIA"

It's the father searching for his child.

Unable to find her.

Unable to play

The games children play when they are left alone in the dark.

v.o. "JULIA"x3

J: " I'm free "

(geschreeuw - schaduw van P en S achter het raam)

SCENE 13 "the shining"!

Een raam sneuvelt, P valt, we zien S met een ijzeren buis.

J: Wat was dat?

S: Eh, wat?

J: Dat lawaai hier, wat was dat?

S: Wat, dat was hier nie...

J: Wat hebt ge gedaan?

Ge hangt vol bloed.

S: Bloed Ah...het is al weg zie....kom ga maar...

J: Nee, nee

Wat hebt gij gedaan, pa?

S: Niets...hij is gewoon gevallen.

J: Nee, Ge hebt hem geslagen! Ge hebt hem neergeklopt.

S: Nee hij viel mij aan.

Hij wou mij slaan, ik weet niet waarom

En dan heb ik een buis gepakt en geklopt ja...

J: Neenee, ik wil dat niet, nee.

S: Ziet ge nu wat er van komt...

Ge hebt het hier goed gearrangeerd hé gij.

Ziet ge 't nu.

Dat is nu het resultaat zie...is het dat wat ge wou.

Goed ze. Schitterend.

Maar het zal gedaan zijn nu.

J: Wat gaat ge doen?

S: Ik wil u alleen maar helpen.

J: Ah ja?

(S hakt slak kapot)

J: Nee. Mark. Nee.

S: Ik ga u verlossen.

Julia heeft het geweer achter haar rug.

J: Wat gaat ge doen, gaat ge mij slaan met die bijl?

Of durft ge niet.

S: Denkt ge dat....

J. richt het geweer op S.

J: Slaat dan. Slaat dan, kom.

S: Zijt ge weer bezig, met uw spellekes.

J: Ge durft niet meer hè.

S: Julia, doet dat geweer weg, geeft dat hier.

J: Nee. Gij zijt ne parasiet. En gij moet hier weg!

Ga weg, ga weg! Nu!

S. heft bijl op en J schiet.

Donkerslag. Andere wereld.

SCENE 13 "Parabel"

J:

Zwijgen.

Iedereen moet zwijgen opdat het stof van de laatste gevechten eindelijk kan bezinken.

Wij zaten opgesloten.

U kan zich niet voorstellen hoe afschuwelijk wij het hadden.

Maar op een dag keek ik door 't sleutelgat, en ik zag een ster schitteren van schitterend licht. En onder die ster, zag ik een rivier, doorkliefd door voorbijvarende boten breed glimlachen.

En nu de maan opkomt en de glimwormen naar hun nest terugkeren.

Nu kan **mijn** voorstelling eindelijk beginnen.

De titel is "de slakken"!!!

Een waterstroom.

Een voelsprietige, madam slak

Aardslak: Héla juffrouw. Waar gaat gij naartoe?

Julia: Ik droomde dat ik een bloem was, ondergedompeld in het gras.

Aardslak: En hoe was dat dan?

Julia: En ik droomde dat de dauwdruppels, lippen waren van geliefden die mij kussen.

Aardslak: Denk maar beter 2 keer na, want door dat soort gedachten...

Julia: Maar Madam slak, wat wilt u daarmee zeggen?

Aardslak: U kan een ontsteking oplopen die uw verstand aan diggelen slaat.

Julia: Ja, dat weet ik.

Aardslak: Jammaar, dat zouden wij allemaal een zeer spijtige zaak vinden.

Julia: Ja dat weet ik, gisteren nog madam slak, is er een engel gestorven. Ze lag daar dood op de grond, ik heb het gezien.

Aardslak: Wie zou haar vermoord hebben, denkt ge?

Julia: Maar dat weet ik, de liefde, de liefde heeft haar vermoord.

Aardslak: Gij wordt later nog een dichteres,
twee dauwdruppels water uw zieke moeder.

Julia: Neenee, alle sterren gaan uitdoven, madam slak.

Mijn moeder heeft het zelf voorspeld.

Mijn verdriet is zo diep als het meer.

Aardslak: Hier eet hier wat van.

Julia: Wat is dat misschien?

Aardslak: Heilig poeder van mierenschedel.

Neem het in voor het slapen gaan met wat witte munt.

En ge zult u rap beter voelen.

Julia: Welke weg van de weide madam slak

leidt naar de andere wereld waar ik welkom ben?

Aardslak: Die bestaat niet kind, gij wordt nog zot.

Julia: Had u dan geen hart toen u jong was?

Als ik u zeg dat ik één groot hart ben...

Oh mijn geliefde, waar zoudt gij toch zijn

met uw ogen van smaragd

en uw violetten huizeken

Aardslak: Hoe kan ik haar toch verlossen

van die zweverige wartaal waar zij mee spreekt?

Een naaktslak op.

Naaktslak: God zegent u allemaal.

Aardslak: Ah dag beste buurvrouw naaktslak.

Naaktslak: Ah dag aardslak. Hoe is 't nu met haar?

Aardslak: Slecht en dat duurt, en dat duurt.

Naaktslak: Gisteren liep ze er ook al verdrietig bij.

Aardslak: Ik heb het ook gezien. Ze is verliefd.

Naaktslak: Verliefd? Op iemand die ze niet kan krijgen zeker.

Ik heb een recept om dat te genezen.

Aardslak: Aja is het echt een recept???

Naaktslak: Twee kletsen in haar gezicht

En vijf dagen geen eten.

Aardslak: Ge maakt een grapje buurvrouw naaktslak?

Naaktslak: Wie zou er geen grappen maken,

als ge zo'n schoon meisje,

zo'n dwaasheden zag begaan.

J:

Maar wat zij niet wisten was dat het al te laat was.

Dat ik al aangestoken was, dat ik niet meer kon genezen,
ik wou niet meer genezen.

En ik liep zo snel als ik kon naar zijn huisje... waar hij zijn voelsprietten
aan het insmeren was met massage-olie om ze schoon te laten blinken.

En hij zong daar een lied, 't rook naar terpentijn , een lied over een raar
historie, over een huis waar deuren open gaan en de donkerste
schaduwen laten zien, zwart, zwart als duivelsen inkt...en ik nam mijn
kristallen bol die ik ooit nog van mijn moeder gekregen had, mijn
moeder had die gevonden in het shakespearebos

enz.....

FIN